# การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง


| | |
|---|---|
| วันที่รับบทความ | 02/07/2567 |
| วันที่แก้ไขบทความ | 30/08/2567 |
| วันที่ตอบรับบทความ | 06/09/2567 |


สุริยา อินทจันท์[1,*]


**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เป้าหมายที่ตั้งไว้ $E_1/E_2$ = 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขานาฏศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ด้วยข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 81.05 และคะแนนหลัง มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_2$) เท่ากับ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) คะแนนทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การทดสอบสมมติฐานพบว่า หลังจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองได้รับการพัฒนาทักษะการพูดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีทักษะการพูดสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้


**คำสำคัญ :** ทักษะการพูด กิจกรรมบทบาทสมมุติ ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู


[1,*] สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อีเมล : krusuriya666@gmail.com

# Developing Speaking Skills Through Role-Playing Activities in Language for Communication for Teachers of Undergraduate Students at Angthong College of Dramatic Arts


| | |
|---|---|
| Received | 02/07/2024 |
| Revised | 30/08/2024 |
| Accepted | 06/09/2024 |



Suriya Intajanta[1,*]



## Abstract

The objectives of this research were 1) to develop teaching using role-playing activities in order to have an efficiency according to the criteria set at E1/E2 = 80/80, 2) to compare speaking skills after practice with the 70% criterion, and 3) to study students' satisfaction with communicative language learning for teachers using role-playing activities. The sample consisted of 35 first-year students from the Department of Dramatic Arts, Angthong College of Dramatic Arts. The research instruments included a lesson plan to develop speaking skills in the language for communication for teachers of first-year students using role-playing activities, a speaking skills test, and a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test for one sample. The research findings revealed that 1) the learning management for developing speaking skills had a process efficiency ($E_1$) of 81.05 and an outcome efficiency ($E_2$) of 85.60, exceeding the set criteria of 80/80; 2) the speaking skill scores on the post-instruction were higher than the pre-instruction; and 3) the students were highly satisfied with the teaching or development of speaking skills using role-playing activities. Hypothesis testing revealed that after the first-year students of Angthong College of Dramatic Arts received training in communication skills for teachers through role-playing activities developed by the researcher, their speaking skills exceeded the 70% criterion with statistical significance at the 0.01 level, aligning with the hypothesis set.



**Keywords:** Speaking skills; Role-playing activities; Language for communication for teachers



[1,*] Thai Program, Department of General Education, Angthong College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute
e-mail: krusuriya666@gmail.com

**บทนำ**

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่มีบทบาทในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ โดยเฉพาะศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงกลายเป็นกลไกหลักที่ช่วยพัฒนาคุณภาพของกำลังคน ทั่วโลกต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา เพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก สำหรับประเทศไทย เพื่อพัฒนาศักยภาพและการพัฒนาการศึกษาในประเทศไทยจึงเป็นการเตรียมพร้อมให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต รัฐบาลไทยจึงเล็งเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับการศึกษาดังที่ทุกประเทศทั่วโลกได้ขยับและปรับเปลี่ยนท่าทีในหลายมิติ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้มุ่งเน้นการพัฒนาคน และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 1)

วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นการสร้างความรู้เชิงลึกในสาขาวิชาต่าง ๆ พร้อมกับพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการวิเคราะห์ ได้มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตให้ทันสมัย โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ สามารถบูรณาการศาสตร์การสอนด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีพัฒนาการรอบด้าน และสร้างครูที่มีความคิดริเริ่มในการสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในการพัฒนาประเทศต่อไป (วิทยาลัยนาฏศิลป อ่างทอง, 2562, น. 4-6) นอกจากนี้ ครูต้องเรียนรู้ทักษะในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะแก่วัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูที่เป็นมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่เป็นไปตามข้อบังคับคุรุสภา (ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (2563, น.12) การพัฒนาทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการก้าวสู่การเป็นครูในอนาคต ซึ่งในบริบทของการศึกษา ทักษะการพูดไม่เพียงแต่เป็นการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการแสดงออกถึงความคิดเห็นและความรู้สึกต่าง ๆ โดยการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนในแต่ละรายวิชานั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของครูในการถ่ายทอดข้อมูลและความรู้ ซึ่งบางครั้งนักศึกษาขาดทักษะในด้านการพูด จึงทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์เท่าที่ควร (พรรณิการ์ สมัคร, 2565, น. 277-291) โดยปัญหาด้านทักษะการพูดของนักศึกษามักเกิดจากการไม่เข้าใจขั้นตอนในการพูด ทำให้เนื้อหาสับสนและไม่เป็นระเบียบ นอกจากนี้ การใช้สายตา ท่าทางประกอบการพูด

และการใช้น้ำเสียงที่ไม่ชัดเจนยิ่งทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษารู้สึกประหม่าและขาดความมั่นใจ การใช้ถ้อยคำไทยผิดระดับภาษาและการออกเสียงไม่ชัดเจน เช่น เสียงสระและเสียงพยัญชนะเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่พบบ่อย เนื่องมาจากนักศึกษาไม่ได้ฝึกฝนการพูดอย่างสม่ำเสมอและขาดเทคนิคการฝึกทักษะการพูดที่ถูกต้อง รวมถึงปัญหาจากครูผู้สอน เวลา สื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนเรียนอย่างไม่มีความสุขและขาดแคลนทรัพยากรการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูดจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการและนวัตกรรมที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและประสิทธิภาพในการสื่อสารของนักศึกษา (นารีนารถ กลิ่นหอม, กฤตพงศ์ มูลมี, และวริยา อินทรประสิทธิ์, 2560, น. 7-12) จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดทักษะการพูดที่ถูกต้อง ซึ่งการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องทำกิจกรรม การใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เช่น กิจกรรมที่เป็นงานคู่ หรืองานกลุ่ม โดยเฉพาะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ (Role Play) ที่ได้ถูกพัฒนาแนวคิดขึ้นโดย Shaftel and Shaftel (ทิศนา แขมมณี, 2553, น. 242) ซึ่งการแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมการเรียนโดยใช้บทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทที่ตนได้รับ (Social Interactive Activity) ด้วยการกำหนดว่า ผู้เรียนจะแสดงบทบาทอย่างไรในสถานการณ์อะไร แต่สิ่งที่จะพูดผู้เรียนต้องคิดเองและแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อบทบาท (อดิศา เบญจรัตนานนท์, 2552, น. 183)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (Communicative Languages for Teachers) ระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงมีความสนใจศึกษาและทำการพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมุติในการนำมาประยุกต์สู่การสอนพูดในรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**วัตถุประสงค์การวิจัย**

1. เพื่อพัฒนาโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

**สมมติฐานการวิจัย**

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีทักษะการพูดสูงกว่าเกณฑ์

**วิธีดำเนินการวิจัย**

**1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 70 คน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสาขานาฏศิลปศึกษา เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงเวลาที่นักวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

**2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ชนิด ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 3 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูด ซึ่งใช้วัดทักษะการพูดหลังการทดลอง

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 20 ข้อ

**3. การเก็บรวบรวมข้อมูล**

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ

1) ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลปศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

2) ศึกษาวิธีการหลักการทฤษฎีและเทคนิคการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูด การสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติ

3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ 3 สถานการณ์ คือ การทักทายและแนะนำตนเอง การพูดในที่ประชุม การพูดในโอกาสต่าง ๆ จำนวน 3 แผน เพื่อใช้ในการสอนและการฝึก

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวให้พิจารณาตรวจสอบเหมาะสมเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3 คน

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเคยเรียนในรายวิชาที่ใช้ทดลองมาก่อนแล้ว มีวิธีการทดลอง คือ การทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) พบว่า ข้อความและรูปภาพไม่ชัดเจน ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อความ และรูปภาพให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) พบว่ามีบางกิจกรรมมีความซับซ้อน และยากเกินไป ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และการทดลองภาคสนาม (Field Testing) พบว่า ผลเป็นไปตามเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80/80

3.1.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูด ซึ่งใช้วัดทักษะการพูดก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

2) ศึกษาและวิเคราะห์วิธีการหลักการทฤษฎีและเทคนิคการวัดผลเพื่อประเมินทักษะการพูด

3) วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา

4) กำหนดจำนวนข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ และต้องการใช้จริง 12 ข้อ

5) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูด แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

6) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดมาดำเนินการคัดเลือก จำนวน 15 ข้อ นำมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเคยเรียนในรายวิชาที่ใช้ทดลองมาก่อนแล้ว

3.1.3 แบบประเมินความพึงพอใจ

1) ศึกษาและวิเคราะห์วิธีการหลักการทฤษฎีและเทคนิคการประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน

2) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจให้ครอบคลุมการวัดความพึงพอใจ 4 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 121)

ระดับคะแนน 5 ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 แปลความว่า ความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับคะแนน 4 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 แปลความว่า ความพึงพอใจมาก
ระดับคะแนน 3 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.00 แปลความว่า ความพึงพอใจปานกลาง
ระดับคะแนน 2 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 แปลความว่า ความพึงพอใจน้อย
ระดับคะแนน 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 แปลความว่า ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 การประเมินคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งสิ้น 25 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการประเมินความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.46) และ ($\bar{X}$ = 4.71, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

3.2.2 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูด จำนวนทั้งสิ้น 25 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561, น. 50) พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการพูดมีข้อคำถามที่ถูกตัดทิ้ง จำนวน 1 ข้อ คงเหลือข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ จำนวน 24 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

3.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Posttest Only Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553, น. 248-249) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองโดยมีลักษณะการทดลอง ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** แบบแผนการทดลอง One group posttest only design

| **กลุ่ม** | **ทำการทดลอง (Treatment)** | **ทดสอบหลังเรียน (Post-Test)** |
|---|---|---|
| กลุ่มทดลอง | X | $T_2$ |

โดย

X แทน การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

$T_2$ แทน การทดสอบวัดทักษะการพูด ซึ่งวัดทักษะการพูดหลังการทดลอง (Post-Test)

3.4 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติใช้เวลาทำการทดลอง 3 ครั้ง ครั้งละ 4 ชั่วโมง

3.4.2 ทำการทดสอบวัดทักษะการพูด หลังการสอนในแต่ละแผน จำนวน 3 ครั้ง

3.4.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ดำเนินการ 2 ส่วน ดังนี้

1) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักศึกษากลุ่มทดลอง บันทึกคะแนนผลการทดสอบหลังการทดลองเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา และบันทึกคะแนนการประเมินเพื่อการวิเคราะห์

**4. การวิเคราะห์ข้อมูล**

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมุติ โดยใช้การวิเคราะห์เกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 = 80/80
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. วิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนและการพัฒนาทักษะการพูด ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมุติ

**สรุปและอภิปรายผลการวิจัย**

สรุปผลการวิจัย ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ โดยใช้การวิเคราะห์เกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2$ = 80/80 ดังตารางที่ 2

**ตารางที่ 2** แสดงคะแนนเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_2$) โดยการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง จำนวน 3 ชุด และค่าเฉลี่ยในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

(N=35)

| การจัดการเรียนรู้ | คะแนนเต็ม | คะแนนเฉลี่ย | ร้อยละ |
|---|---|---|---|
| กิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 1 | 30 | 23.77 | 79.24 |
| กิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 2 | 30 | 24.60 | 82.00 |
| กิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 3 | 30 | 24.57 | 81.90 |
| ประสิทธิภาพ $E_1$ / $E_2$ | 81.05/85.60 | | |

จากตารางที่ 2 พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 79.24 กิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 82.00 และกิจกรรมบทบาทสมมุติ ชุดที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 81.90 ชุดกิจกรรมในแต่ละชุด มีประสิทธิภาพของกระบวนการ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และในภาพรวมพบว่าทั้ง 3 ชุด มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 81.05 และคะแนนหลัง มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_2$) เท่ากับ 85.60 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูด หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูด หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองกับเกณฑ์ร้อยละ 70

**(N=35)**

| **กลุ่มทดลอง** | **N** | **คะแนนเต็ม** | **เกณฑ์ร้อยละ 70** | $\bar{X}$ | **S.D.** | **t** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| หลังเรียน | 35 | 25 | 17.50 | 21.40 | 1.33 | 17.82 |

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t_{(.01, 34)}$) = 2.73

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูด หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 21.40 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ ดังตารางที่ 4

**ตารางที่ 4** แสดงความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

**(N=35)**

| ข้อที่ | องค์ประกอบ/ข้อคำถาม | จำนวนนักเรียน คะแนนความพึงพอใจ | | | | | $\bar{X}$ | S.D. | แปลผล |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 | | | |
| **ด้านผู้สอน** | | | | | | | | | |
| 1 | สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย | 24 | 11 | 0 | 0 | 0 | 4.68 | 0.63 | มากที่สุด |
| 2 | มีทักษะการสอนที่สนุกสนานไม่น่าเบื่อ | 15 | 19 | 1 | 0 | 0 | 4.31 | 0.62 | มาก |
| 3 | สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจเนื้อหา | 21 | 13 | 1 | 0 | 0 | 4.48 | 0.66 | มาก |
| 4 | สอนครอบคลุมเนื้อหา | 22 | 13 | 0 | 0 | 0 | 4.68 | 0.63 | มากที่สุด |
| 5 | ผู้สอนความเชี่ยวชาญในเรื่องที่สอน | 26 | 9 | 0 | 0 | 0 | 4.62 | 0.62 | มากที่สุด |
| **ด้านเนื้อหา** | | | | | | | | | |
| 1 | เนื้อหาที่สอนตรงกับรายวิชาที่เรียน | 26 | 9 | 0 | 0 | 0 | 4.62 | 0.56 | มากที่สุด |
| 2 | เนื้อหาที่สอนเหมาะกับผู้เรียน | 23 | 12 | 0 | 0 | 0 | 4.65 | 0.58 | มากที่สุด |
| 3 | เนื้อหาที่สอนมีสัดส่วนพอเหมาะ | 15 | 20 | 0 | 0 | 0 | 4.42 | 0.63 | มาก |
| 4 | เนื้อหาที่สอนมีความน่าสนใจ | 22 | 13 | 0 | 0 | 0 | 4.62 | 0.61 | มากที่สุด |
| 5 | เนื้อหาที่สอนสามารถนำไปใช้ได้จริง | 31 | 4 | 0 | 0 | 0 | 4.88 | 0.59 | มากที่สุด |
| **ด้านกิจกรรมการเรียนรู้** | | | | | | | | | |
| 1 | กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้เรียนสนุก | 25 | 9 | 1 | 0 | 0 | 4.68 | 0.62 | มากที่สุด |

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

**(N=35)**

| ข้อที่ | องค์ประกอบ/ข้อคำถาม | จำนวนนักเรียน คะแนนความพึงพอใจ | | | | | $\bar{X}$ | S.D. | แปลผล |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 | | | |
| 2 | กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย | 25 | 10 | 0 | 0 | 0 | 4.71 | 0.56 | มากที่สุด |
| 3 | กิจกรรมบทบาทสมมุติทำให้สามารถพูดได้มากขึ้น | 23 | 12 | 0 | 0 | 0 | 4.65 | 0.62 | มากที่สุด |
| 4 | กิจกรรมบทบาทสมมุติสร้างความมั่นใจในการพูด | 30 | 5 | 0 | 0 | 0 | 4.85 | 0.61 | มากที่สุด |
| 5 | กิจกรรมบทบาทสมมุติเหมาะสมที่จะใช้เรียนวิชาการพูด | 25 | 10 | 0 | 0 | 0 | 4.00 | 0.49 | มาก |
| **ด้านการวัดและประเมินผล** | | | | | | | | | |
| 1 | มีการเก็บคะแนนเป็นระยะ | 26 | 9 | 0 | 0 | 0 | 4.62 | 0.58 | มากที่สุด |
| 2 | การวัดผลประเมินผลตรงกับรายวิชาที่เรียน | 29 | 6 | 0 | 0 | 0 | 4.82 | 0.65 | มากที่สุด |
| 3 | การวัดผลประเมินผลตรงกับเนื้อหาที่สอน | 25 | 10 | 0 | 0 | 0 | 4.71 | 0.61 | มากที่สุด |
| 4 | การวัดผลประเมินผลมีความเที่ยงธรรม | 31 | 4 | 0 | 0 | 0 | 4.88 | 0.58 | มากที่สุด |
| 5 | การวัดผลประเมินผลทำให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ | 26 | 9 | 0 | 0 | 0 | 4.62 | 0.60 | มากที่สุด |
| **รวมเฉลี่ย** | | | | | | | **4.63** | **0.60** | **มากที่สุด** |

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.60) และเมื่อพิจารณา

แต่ละรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ เนื้อหาที่สอนสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\bar{X}$ = 4.88, S.D. = 0.59) และการวัดผลประเมินผลมีความเที่ยงธรรม ($\bar{X}$ = 4.88, S.D. = 0.58) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมบทบาทสมมุติสร้างความมั่นใจในการพูด ($\bar{X}$ = 4.85, S.D. = 0.61) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ กิจกรรมบทบาทสมมุติเหมาะสมที่จะใช้เรียนวิชาการพูด ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.49) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

**อภิปรายผลการวิจัย**

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ จำนวน 3 ชุด มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ($E_1$) เท่ากับ 81.05 และคะแนนหลัง มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E_2$) เท่ากับ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยจิตร สังข์พานิช (2560, น.41-54) ที่พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสด้วยการแสดงบทบาทสมมุติสำหรับนักศึกษาวิชาเอกการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมนี้มีประสิทธิภาพ 82.33/85.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้ ได้สอดคล้องกับวิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2553, น.306) ได้อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนที่จัดทำขึ้นจากคู่มือครู หรือแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ ทราบว่าจะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด ส่วนอาภรณ์ ใจเที่ยง (2554, น.204) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการจัดการเรียนรู้

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูด หลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ได้สะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติมีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนอย่างชัดเจน เนื่องจากคะแนนที่ได้หลังจากการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญถึงระดับ 0.01 ได้แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับณัฐชญา บุปผาชาติ (2561, น.80-81) ที่พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี (2554, น.361) ที่ได้กล่าวถึงข้อดีของ

การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติว่า เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้อื่นได้เรียนรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของตนและการเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เนื้อหาที่สอนสามารถนำไปใช้ได้จริง และการวัดผลประเมินผลมความเที่ยงธรรม หรือมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมบทบาทสมมุติสร้างความมั่นใจในการพูดหรือมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ กิจกรรมบทบาทสมมุติเหมาะสมที่จะใช้เรียนวิชาการพูด หรือมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับณัฐชญา บุปผาชาติ (2561, น. 82) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.75, S.D. = 0.41)

4. การทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลังจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองได้รับการพัฒนาทักษะการพูดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีทักษะการพูดสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

**ข้อเสนอแนะจากการวิจัย**

1. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู นักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองในด้านผู้สอนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีทักษะการสอนที่สนุกไม่น่าเบื่อ ($\bar{X}$ = 4.31, S.D. = 0.62) จึงควรปรับปรุงเรื่องการออกแบบแผนการสอนให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก เช่น การนำเทคนิคการเล่าเรื่องเข้ามาเครื่องมือในการสร้างการออกแบบการเรียนรู้และสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน

2. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู นักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองในด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เนื้อหาที่สอนมีสัดส่วนพอเหมาะ ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.63) จึงควรปรับปรุงเกี่ยวกับภาพรวมของเนื้อหารายวิชา แบ่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาในการทำกิจกรรมให้เวลานักศึกษาในการทำกิจกรรมมากขึ้น

3. ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนหรือพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติ วิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู นักศึกษาปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองในด้านกิจกรรมจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กิจกรรมบทบาทสมมุติเหมาะสมที่จะใช้เรียนวิชาพูด ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.49) จึงควรปรับปรุงเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมุติในการพูดหัวข้อต่าง ๆ

ให้เกี่ยวข้องการพูดสำหรับครูโดยตรง และเพิ่มเติมกิจกรรมบทบาทสมมุติเกี่ยวกับการพูดสำหรับครูให้มากขึ้น

4. ควรเพิ่มกิจกรรมบทบาทสมมุติเข้าไปในวิชาอื่น ๆ โดยปรับปรุงเนื้อหาของบทบาทสมมุติให้ครอบคลุมหัวข้อและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษาจะต้องเผชิญในอาชีพการงานในอนาคต

5. ควรจัดอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้และทักษะในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อหาแนวทางที่ดีที่สุดในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในแผนการจัดการเรียนรู้

6. ควรสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการจัดทำสื่อการเรียนรู้ เช่น วิดีโอการสอน บทความหรือการจัดทำแพลตฟอร์มออนไลน์ให้กับนักศึกษาและการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติร่วมกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสร้างบทสนทนาในบทบาทสมมุติต่าง ๆ เช่น การสัมภาษณ์งาน หรือการประชุม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยให้มีจำนวนและกลุ่มที่ศึกษามีความหลากหลายในด้านพื้นฐานทางภาษาหรือวัฒนธรรมที่มากขึ้น เพื่อศึกษาว่าการใช้บทบาทสมมุติส่งผลต่อทักษะการพูดในลักษณะใดบ้าง

2. ควรใช้เครื่องมือการวัดผลที่หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น เช่น การประเมินทักษะการสื่อสาร การฟัง การอ่าน และการเขียน ควบคู่กับการวัดผลเชิงคุณภาพหรือการสัมภาษณ์เชิงลึก

3. ควรมีต่อยอดการวิจัย โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อส่งเสริมจริยธรรมทางวิชาชีพครู เพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพภายในเกี่ยวกับทัศนคติด้านจริยธรรมทางวิชาชีพครูของนักศึกษาได้หรือไม่

# บรรณานุกรม

ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). **การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.** รายงานการศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). **การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย.** (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.

ทิศนา แขมมณี. (2554). การใช้บทบาทสมมุติในการเรียนการสอน. **วารสารครุศาสตร์.** 6 (2), น. 361.

ทิศนา แขมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นารีนารถ กลิ่นหอม, กฤตพงศ มูลมี, และวริยา อินทรประสิทธิ์. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.** 40 (2), น. 7-12.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2563, 7 พฤษภาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 109 ง, น. 12.

ปิยจิตร สังข์พานิช. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสด้วยการแสดงบทบาทสมมุติสำหรับนักศึกษาวิชาเอกการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ. **วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ.** 134 (40), น. 41-54.

พรรณิการ์ สมัคร. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาวิชาชีพครู. **วารสารการวัดผลการศึกษา.** 39 (106), น. 277-291.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). **หลักการวิจัยทางการศึกษา.** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ศึกษาพร.

วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง. (2562). **หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)**. ม.ป.ท.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้.** กรุงเทพมหานคร : ช้างทอง.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.** บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

เสาวคนธ์ จันต๊ะมาต. (2565). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.** 33(1), น. 73-85.

อดิศา เบญจรตนานนท์. (2552). **การสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2554). **หลักการสอน.** กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.

เอกภาวี ขัติครุฑ. (2563). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.